

РЕШЕНИЕ

№ 25109

гр. София, 22.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **3697** по описа за **2026** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по жалба на К. В. Г. срещу Решение без номер от 19.12.2025г., постановено по НАХД № 2670/2024г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 23-4332-016406/16.08.2023г., издадено от началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“. С НП, на основание чл.174, ал.3, предл.2-ро от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

Касаторът моли за отмяната на обжалваното решение и потвърденото с него НП по съображения, че събраните по делото доказателства не са категорични за вината му и нарушението се основава на предположения. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване не се представлява в съдебно заседание. В писмени бележки по съществото на спора мотивира подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а в условията на евентуалност заявява възражение за прекомерност на претендираните разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че обжалваното решение е правилно и моли да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ на събраните по делото доказателства решаващият съд е приел за установено от фактическа страна, че на 03.07.2023г. около 16,15 часа, в [населено място] по [улица] касаторът управлявал лек автомобил „Пежо 206“ с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от [улица] към [улица]. Пред № 66 на [улица] водачът бил спрян за проверка от полицейски служители като за съдействие бил повикан екип от СДВР-ОПП. Автоконтрольор от екипа предложил на водача да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и техните аналози с техническо средство Drug Test 5000 ARMM 0017, но водачът отказал. За това му бил съставен акт за установяване на административно нарушение с квалификация на деянието чл.174, ал.3, предл.2-ро ЗДвП и въз основа на него издадено процесното НП. Същото съдът приел за законосъобразно.

Решението е постановено при правилно приложение на материалния закон. Касационната инстанция споделя изцяло доводите на решаващия съд, поради което не следва да ги преповтаря и препраща към тях, на основание чл.221 ал.2 АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 174, ал. 3, предл. 2-ро ЗДвП водач на МПС, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества, се наказва с лишаване от право да управлява МПС за срок от две години и глоба 2000 лв. Нарушението е на просто, формално извършване, като законът не изисква настъпването на вредоносен резултат. Нарушението е довършено с настъпване на самия факт на обективизиране на отказа за извършване на проверката.

В процесния случай е безспорно обстоятелството, че касаторът на посочените в НП дата, час и място е управлявал МПС и е спрян за извършване на проверка. Не е спорно и че същият е отказал да му бъде извършена проверка. С този отказ същият е осъществил от обективна и субективна страна вмененото му нарушение.

Предвид високата степен на обществена опасност на деянието съдът намира, че нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН. Размерът на наказанието е фиксиран, поради което не следва да се обсъжда.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на ответника са дължими разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено на 70 евро, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 19.12.2025г., постановено по НАХД № 2670/2024г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА К. В. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 70 /седемдесет/ евро, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.